

РЕШЕНИЕ

№ 7155

гр. София, 20.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 21.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8029**
по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба вх. № 20005/23.08.2012 г. на АССГ, подадена от С. А. Я. срещу заповед № РД-16-316/03.08.2012 г. на Началника на Дирекция за национален строителен контрол, с която на жалбоподателя на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

В жалбата се правят доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед – противоречие с материалния закон и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила – заповедта е немотивирана, тъй като не съдържа описание на извършеното нарушение; не са обсъдени дадените обяснения и посочените с тях доказателства, а също така жалбоподателят счита, че не е нарушил виновно служебните си задължения. От съда се иска да отмени оспорената заповед, като присъди и направените по делото разноски.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от упълномощения адв. И., който поддържа жалбата.

Ответникът – Началника на Дирекция за национален строителен контрол, чрез процесуалния си представител юрк. И., оспорва жалбата и поддържа становище за нейната неоснователност. Излага съображения относно спазване на административнопроизводствените правила при издаване на оспорената заповед.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Към датата на издаване на обжалваната в настоящото производство заповед инж. С. А. Я. е заемал длъжността инспектор в Регионален отдел „Национален строителен контрол” /РО - НСК/ – С. при Регионална дирекция за национален строителен контрол Югозападен район /РДНСК-ЮР/, с ранг III-младши, по служебно правоотношение.

Дисциплинарното производство срещу жалбоподателя е образувано със Заповед № РД-16-248/03.07.2012 г. на Началника на ДНСК, издадена във връзка с доклад вх. № СО-2944-10-641/18.06.2012 г. от арх. Ю. К. Д. – началник РА „НСК” С. при РДНСК - ЮР. Докладът е относно строеж „Плътна ограда – подпорна стена” в урегулиран поземлен имот /УПИ/, представляващ п. IV-841 и частично в УПИ I, кв. 24, по плана на [населено място], местност кв. Г. баня.

Заповед № РД-16-248/03.07.2012 г. е връчена на жалбоподателя срещу подпис на 09.07.2012 г., като със заповедта му е даден тридневен срок за представяне на писмени обяснения във връзка с изложеното в доклада. В дадения срок с вх. № СЧР-1936-12-648 от 13.07.2012 г. са постъпили писмени обяснения, в които се посочва, че по постъпила жалба чрез ДНСК и документи от район „О. купел” СО е извършена проверка на място, при което е установен незаконен строеж „Плътна ограда – подпорна стена”, находящ се в УПИ IV-841 и частично в УПИ I, квартал 24 по плана на [населено място], местност „Г. баня”. При извършване на проверката са съставени два констативни акта, от началника на Столична РДНСК е издадена заповед № ДК-02-СО-12/11.02.2010 г. за премахване на незаконния строеж, като жалбата на нарушителя срещу заповедта е била отхвърлена с влязло в сила решение на АССГ. Жалбоподателят е посочил, че работата му по преписка № С9-585/2009 г. е приключила с издаването на заповед за премахване на строежа по реда на чл. 225 от ЗУТ, т.е. към м.февруари 2010 г.

Със Заповед № РД-16-293/13.07.2012 г. на Началника на ДНСК е разпоредено С. Я. да се яви на 23.07.2012 г. в 11:30 ч., за да бъде изслушан, като даде устни обяснения пред Началника на ДНСК по дисциплинарното нарушение, описано в заповедта за образуване на дисциплинарното производство. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 17.07.2012 г. Съставен е и протокол от проведеното изслушване. При изслушването Я. е обяснил, че първоначално насрочената проверка на строежа не се е състояла, поради липса на служебен автомобил.

Издадена е Заповед № РД-16-304/26.07.2012 г., с която Началника на ДНСК е разпоредил Дисциплинарният съвет на ДНСК да образува дисциплинарно дело срещу инж. С. Я..

Дисциплинарният съвет на ДНСК е провел заседание на 30.07.2012 г., като е приел становище за наличие на основания за дисциплинарна отговорност и е предложил на органа по назначаването да наложи на инж. Я. дисциплинарно наказание „Уволнение” за неизпълнение на служебните му задължения. Направено е заключение, че служителят необосновано е просрочил действията по разпределената му за работа административна преписка № С9-585/2005 г. на Столична РДНСК и е изготвил писмо до 06 РУП СДВР, с изх. № С9-585-03-286/16.11.2010 г. с невярно съдържание, с които действия е уронил престижа на държавната служба и е нарушил чл. 28, ал. 1 от ЗДСл, вр. чл. 17, ал. 1 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. След което е издадена и оспорената в настоящото производство заповед № РД-16-316/03.08.2012 г. на Началника на Дирекция за национален строителен контрол,

с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

По делото са приети като доказателства заверено копие от длъжностни характеристики, връчени на 05.03.2010 г. и на 27.03.2012 г.; Заповед № РД-16-050/24.08.2010 г., с която на С. Я. е наложено дисциплинарно наказание „понижение в по-долен ранг за срок от шест месеца”, отменена с решение № 10580 от 18.07.2012 г. по адм.д. № 9921/2011 г. на ВАС – Пето отделение; Заповед № РД-16-027/18.03.2011 г., с която на С. Я. е наложено дисциплинарно наказание „понижение в ранг за срок от една година”, оспорена по съдебен ред; Заповед № РД-16-219/20.06.2012 г. на Главния секретар на ДНСК, с която на Я. е наложено дисциплинарно наказание „Порицание”, оспорена по съдебен ред; административната преписка по издаване на заповед № ДК-02-СО-12/11.02.2010 г. за премахване на незаконния строеж и др.

При тези доказателства по делото, настоящият състав прави следните правни изводи: Заповед № РД-16-316/03.08.2012 г. е връчена на инж. С. Я. на 06.08.2012 г., а жалбата срещу нея е подадена на 17.08.2012 г., в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорената заповед като преценява дали е издадена от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването ѝ, както и съответствието ѝ с целта на закона.

Съгласно чл. 92, ал. 1, вр. чл. 6, ал. 2 от ЗДСл, компетентен да издаде заповед за налагане на дисциплинарно наказание е органът по назначаване. Органът по назначаването е компетентен и на основание чл. 107, ал. 1, т. 3 от ЗДСл да прекрати служебното правоотношение на държавен служител при налагане на дисциплинарно наказание уволнение. Съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 от Устройствения правилник на ДНСК, Началникът на ДНСК е орган по назначаването на държавните служители в ДНСК. Следователно Заповед № РД-16-316/30.08.2011 г. за налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение” на жалбоподателя и прекратяване на служебното му правоотношение на Началника на ДНСК е издадена от компетентен административен орган.

При издаване на процесната заповед са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и същата е издадена в противоречие със закона.

Съгласно на чл. 89, ал. 1 от ЗДСл, за виновно изпълнение на служебните задължения, държавният служител се наказва с предвидените в този закон наказания, като в обжалваната заповед е посочена нормата на ал. 2, т. 1 и т. 5 от същия член. Текстът на чл. 89, ал. 2, т. 1 определя като дисциплинарно нарушение неизпълнението на служебно задължение, а т. 5 - неспазването правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. При определяне на наказанието, съгласно чл. 91 от ЗДСл се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него вредни последици за държавната служба или за гражданите, формата на вината на държавния служител, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител.

В длъжностната характеристика на жалбоподателя към момента на извършване на твърдяното нарушение, в т.5.1 е предвидено задължение на служителя да извършва в

екип проверки на строежи, строителни площадки и въведени в експлоатация строежи, в общински /районни/ администрации за установяване на допуснати нарушения на нормативните актове по устройство на територията, проектирането, строителството и въвеждането в експлоатацията, в т.ч. качеството на вложените строителни материали и правилата за изпълнение на строителните и монтажните работи, възложени му от началника на сектора по получени жалби, сигнали, молби и искания за провеждане на процедури и административни производства. От т.5.6 от същата длъжностна характеристика на държавния служител е видно, че той има задължението да проучва, обработва и подготвя проекти на отговори, становища, разпореждания, предписания, административни актове, по възложените му за работа жалби, сигнали, молби, запитвания и искания за провеждане на административни производства и процедури, като отговаря за спазване на определените срокове при изпълнение на възложените му задачи. Съгласно т.7.2, пр. 1, служителят носи отговорност за качествено и в срок изпълнение на поставените задачи. В резултат на извършената проверка по сигнал от С. Я. е издадена заповед № ДК-02-СО-12/11.02.2010 г. на началника на ДНСК, като видно от обясненията на жалбоподателя и от изложеното в доклад изх. № С9-585-03-244/18.06.2012 г., послужил за повод за образуване на процесното дисциплинарно производство, преписката е била разпределена на Я. и до издаването на заповедта е обработвана от него. Тази заповед е била обжалвана пред АССГ, който е оставил жалбата на М. М. без разглеждане. Видно, не само от обясненията на дисциплинарно наказаното лице, но и от доклад изготвен от арх. Ю. Д., началник РО НСК при РДНСК-ЮР, заведен с вх. № СО-2944-10-641/18.06.2012 г. е, че определение № 3005/17.09.2010 г. на АССГ е получено в сектор С. при РДНСК-ЮР, както и копие от жалбата срещу него с вх. № С9-585-09-971/20.09.2010 г., но определение № 12435/25.10.2010 г., по адм.д. № 13189/10 г. по описа на ВАС, не е получавано и завеждано в деловодната система на РО НСК С. при РДНСК-ЮР. На стр. 2 от доклад изх. № С9-585-03-244/18.06.2012 г. също така е посочено, че предвид установения вътрешен ред в РО „НСК“ С. при РДНСК ЮЗР преписката, в частта ѝ за контрол на влизане в сила и изпълнение на заповед № ДК-02-СО-12/11.02.2010 г. е прехвърлена на главен инспектор М. П.. Той като отговарящ за тази дейност в сектор С. към РДНСК ЮЗР (сега РО „НСК“ С. при РДНСК ЮЗР) не я е разпределил на конкретен инспектор.

Следователно дори да се приеме, че жалбоподателят е забавил виновно проверката, в резултат на която е издадена заповед № ДК-02-СО-12/11.02.2010 г. на началника на ДНСК, то в този случай е налице налагане на процесното дисциплинарно наказание след изтичане на преклузивния едногодишен срок от извършване на нарушението по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл. От една страна наказващият орган е спазил двумесечният преклузивен срок по чл. 94, ал. 1, предл. 1 от ЗДСл за налагане на дисциплинарно наказание - за дата на откриване на нарушението следва да се приеме тази, на която е изготвен адресираният до дисциплинарно наказващия орган доклад № С9-585-03-2444, а именно 18.06.2012г. От друга страна за дата на извършване на нарушението следва да се приеме 11.02.2010 г., т.е. датата на издаване на заповедта, тъй като контролът за изпълнението ѝ не е бил възложен на жалбоподателя. По отношение на другото твърдяно нарушение в заповедта – изготвянето на отговор с изх. № С9-585-03-286/16.11.2010 г. до 06 РУП – СДВР, то дори да се приеме, че отговорът е изготвен от Я. – доказателства за което липсват по представената административна преписка, също е налице изтичане на преклузивния едногодишен

срок от извършване на нарушението по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл. В тази връзка възражението за неспазване на едногодишния срок по чл. 94, ал. 1, предл. 2 от ЗДСл е основателно. Двумесечният преклузивен срок по чл. 94, ал. 1, предл. 1 от ЗДСл е приложим само в случай, че не е изтекъл едногодишният срок от извършване на нарушението.

От посочените задължения, съгласно длъжностната характеристика за заеманата от Я. длъжност не може да се направи извод, че за него е било налице задължение да следи за хода на процеса по обжалване на заповед № ДК-02-СО-12/11.02.2010 г. на началника на ДНСК, а както беше споменато по-горе – преписката, в частта ѝ за контрол на влизане в сила и изпълнение на заповедта е била резолирана на друг служител.

С оглед изложените съображения за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на дисциплинарното производство, както и за недоказаност на вменените дисциплинарни нарушения, следва да се приеме, че оспорената в настоящото производство заповед е незаконосъобразна, поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона – отменителни основания по чл. 146, т. 3-5 от АПК, поради което следва да бъде отменена.

По делото от жалбоподателя е направено искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски, което следва да бъде уважено, като му се присъдят направените разноски в размер на 800 лв. по представения договор за правна защита и съдействие.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 18 –ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. А. Я. заповед № РД-16-316/03.08.2012 г. на Началника на Дирекция за национален строителен контрол, с която на жалбоподателя на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол да заплати на С. А. Я., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 800 лв. (осемстотин лева).

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщенията на страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: